

Kézzel szőtt, rétegelt kabát

Takács Gabriella

Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskola, Alkalmazott Művészeti Intézet

Kézműves szak, szövő szakirány, III. évfolyam

Témavezető: Baráth Hajnal, főiskolai tanár

Számomra a témaválasztás azért volt nagyon izgalmas, mert szakmai kihívásnak találok, hogy olyan felsőruházati textilt és ruhadarabot hozzak létre, amely kézműves technikán, a kézi szövés hagyományain alapszik.

Koncepcióm egy kézzel szőtt, rétegekből álló kabát elkészítése, ami egy alapszövetből, és azon elhelyezett további két rétegből áll. Célcsoportként inkább egy stílust határoztam meg, mint korcsoportot vagy nemet, mivel a jövőben is szeretnék egy olyan darabot készíteni, ami „kortalan”. A célcsoportom pedig az olyan stílusú emberek, bátran viselnek kézműves, egyedi darabokat, bonyolultabb ruhákat, valamint szeretik, ha egy-egy öltözetet többféleképpen fel lehet venni.

Az egyik, és egyben legfőbb inspirációm, egy korábbi munkám volt. A későbbiekben ennek a munkának az arányain változtatva, a rendszerét leegyszerűsítve dolgoztam tovább a kabáton.

Az alapszövetem végleges mérete 160 cm x 190 cm. A zsinórokkal és a hajtogatási technikákkal többféleképpen felvehető. A mellény mérete 160 cm x 100cm, a kabát ujjá 55 cm x 180 cm. A rétegek mérete és elhelyezése a kabát melegítő, hőtartó funkcióját erősíti. A zsinórokkal és a hajtogatási technikákkal többféleképpen felvehető. A rétegek mérete, elhelyezése és funkciója is a kabát melegítő, hőtartó funkcióját erősíti. A keskenyebb réteg átalakítható a kabát ujjának, így hűvösebb időjárás esetén felvehető.

Láncnak 32/2-es pamut felvetőfonalat használtam. Mivel a láncfonalak természetes szálak, ezért a vetüléknek szabadon használok szintetikus szálakat is, főként akrilt és poliésztert. Ezeknek a szintetikus szálaknak nagyon hasonló a tulajdonságuk a gyapjú- és pamutszálakéhoz, sőt javítanak is rajtuk. Az akril és a poliészter is könnyebben tisztítható, mint a gyapjú. A vetülékfonal vastagságát és színét igyekszem minden kísérletnél úgy megválasztani, hogy a szövethézag, a szerkezet, és a szín is kabátszövet legyen.

A koncepció megvalósításához próbáltam új utat keresni, számomra új technikai inspirációt találni. Kutatásom során találkoztam a sashiko steppelési technikával és a shaki-ori szövési technikával. Koncepcióm szerint a 2 japán technikát keverve, de újragondolva készítem el a kabátot.

A rétegeket nomád cipzárral fogom rögzíteni az alapszövethez. Kezdetben úgy terveztem, hogy a keskenyebb réteg az előbb említett kapcsolódási móddal lesz átalakítható ujjának, de a későbbiekben ezt a megoldást elvettem, mivel praktikatlaná és nagyon bonyolulttá vált a hasítékoktól a kabát.

A két felső rétegre is készítek kísérleteket, főképp a szín, a méret és az elhelyezés szempontjából, mivel az alapszöveten nemcsak a szövetszerkezet és a vetülékhimzés fog mintázni, hanem a rétegek rögzítéséhez szükséges hasítékok és hurkok is, valamint a kabát záródását és viselhetőségét szolgáló zsinórok és hurkok.